

1. Nakon događaja gdje je nepozvana žena ušla u kuću od Šimuna farizeja, idemo na novi događaj gdje Isus počinje govoriti u usporedbama.

Pročitati tekst iz Biblije

2. (Luka 8, 1) nam govori da je Isus obilazio svaki pojedini grad i selo u namjeri da propovijeda Radosnu Vijest. Ovo je vjerojatno druga tura njegovog obilaska galilejske pokrajine. Ako se sjećate, u prošlim propovijedima sam rekao da je centar Isusove službe bio u Kafarnaumu, znači nakon odlaska u obilaženje gradova i sela, kada bi završio turu, vratio bi se u Kafarnaum gdje je stanovao.

2.1. (Luka 8, 2-3) O dvanaestorici smo već govorili u prošlosti, ali o ženama koje su navedene u tekstu nismo. Sada ćemo malo upoznati uži krug žena koje su vjerno pratile Isusa u njegovoj službi. Prva koju nam spominje Luka je Marija Magdalena. Marija je došla iz mjesta zvanog; Magdala¹, vjerojatno su je zato zvali Marija Magdalena. U Evandeljima imamo događaj gdje su se žene (Marija Magdalena, Marija - Jakovljeva majka, i Salome) odlučile kupiti miomiris kako bi Isusa - koji je bio u grobu - namazale tim istim miomirisima. Kada su došle tamo, vidjele su da je kamen koji je čuvao grobnicu - kao što vrata čuvaju kuću - već bio odvaljen. Dok su ulazile unutra opazile su čovjeka, i on im je rekao da je Isus uskrsnuo, i da odu to reći Isusovim učenicima. One su se prepale, pobjegle, i nisu nikome ništa rekli. Po daljnjim izvještajima vidimo da se Isus najprije pokazao Mariji iz Magdale.² Da li to ima nekakvo značenje? Ne znam. Ali Isus se iz nekog razloga odlučio prije svih pokazati Mariji - i po tome možemo pretpostaviti da je ona pripadala užem krugu žena koje su bile učenice od Isusa. Dobro, od žena je još poznata Salome, ona je bila supruga od Zebedeja, oca Jakova i Ivana. Salome je bila jedna od žena koja je prisustvovala razapeću njezinog rabbia (Isusa), a nakon razapeća je skupa s Marijom - majkom Josipa i Jakova - otišla kupiti miomiris da namaže Isusa koji je već bio u grobu.³

2.2. Idemo se vratiti na tekst iz 2. stiha koji nam kaže da je Isus žene izliječio od zlih duhova i raznih bolesti....u nastavku istog teksta piše da je iz Marije Magdalene izišlo sedam duhova.

1 Magdala je bio drevni židovski grad na obali galilejskog mora, 5 km sjeverno od Tiberija. U babilonskom Talmudu poznat je kao Magdala (Kula riba). Vjeruje se da je rodno mjesto Marije Magdalene. Do arapsko-izraelskog rata 1948. godine, malo palestinsko arapsko selo, al-Majdal, stajalo je na mjestu drevne Magdale, dok se moderna izraelska općina Migdal sada proteže na to područje.

2 (Marko 16, 1-13)

3 (Marko 15, 40) (Marko 16, 1)

Šta to znači da je iz nje izišlo sedam duhova? Kako netko izbroji koliko duhova je izašlo iz jedne osobe? Da li je možda Isus rekao dvanaestorici koliko je bilo duhova u Mariji? Moguće. Ili, možda izraz; Sedam Duhova, je u židovskoj kulturi bilo mjerilo pod koliko snažnim utjecajem zlih duhova je bila jedna osoba – a to se jednostavno moglo vidjeti po njihovom ponašanju i koliko su vremenski kroz dan bili trezveni...ili nisu bili uopće. Ovo je naravno samo moj prijedlog, ništa u tekstu nas ne vodi ka tom zaključku. Kako god bilo, neću se praviti da znam išta o tome. Mogu samo po tekstu zaključiti da je Marija Magdalena mnogo trpjela u životu zbog svog stanja. I siguran sam da je Marija, nakon što ju je Isus oslobodio od zlih duhova, bila neizmjereno zahvalna Bogu. Njezina ljubav i privrženost koju je osjećala prema čovjeku zvan Isus, je bila velika.

2.3. Sada kada malo znamo o ženama koje su pratile Isusa, možemo zaključiti da su one bile izuzetno hrabre, odvažne i ustrajne u vjeri. Njihovi plodovi su pokazivali svima da one vole Boga i njegovog Sina, Isusa Krista. Neke od njih su bile napadane, omalovažavane, ismijavane, odbačene...bile su pod prijetnjom židovskog reda (farizeja i svećenika), isto kao i muškarci, ali nisu posustali u vjeri. S tim rečeno dragi moji, vjerujem da se biblijska hrabrost (vjera) ne mjeri: „*Mi smo muškarci, fizički smo jači, što znači da smo i duhovno jači, što znači da smo i intelektualno jači*“...ne, biblijska hrabrost nema pretpostavke kao i mi ljudi, Božja hrabrost se mjeri pravednim plodovima koje smo voljni učiniti kada nam cijelo naše tijelo i um govore da BJEŽIMO! A to može učiniti, i žena, i muškarac, pa čak i dijete.

3. Ok, idemo dalje s tekstom, u (Luki 8, 3) piše; „One su ih dvorile svojim dobrima“. Biblijski učitelji tokom povijesti su poučavali da su učitelji (rabbi) onog vremena imali običaj ne uzimati novac kako bi financirali svoju karijeru (učitelj Tore). Kažu da su s ponosom i integritetom nosili svoju titulu. Drugim riječima, oni su vjerovali da se Tora (Stari Zavjet)...Jahve, ne smije koristiti kao alat kroz koji se može zaraditi novac. To je u njihovim očima bilo nemoralno za učiniti. Radije su imali svoj posao s kojim su financirali karijeru učitelj. Ali, iako nisu primali novac za svoje učenje, darove su rado primali. Dobro, dok je većina učitelja na takav način razmišljala, uvijek su postojali izuzeci, neki učitelji su živjeli i zarađivali od karijere učitelj Tore. Drugim riječima, nisu gledali na primanje novca kao nešto nemoralno.

3.1. Kako god da je bilo u ono vrijeme, znamo po biblijskim izvještajima da je Isus pozitivno reagirao kada bi netko financijski pomogao njegovoj službi, imao je čak i svog blagajnika zvanog Juda.⁴ Ako gledamo kroz leće većine tadašnjih učitelja, po njima, Isus je činio nemoralno djelo, zar ne? Ja imam protupitanje za njih, a isto tako za nas; da li možemo nakon šta smo slušali Isusovo učenje reći da on nije sa poštenjem, hrabro i odvažno koračao dok je poučavao narod Božjoj riječi? Ne možemo, iako je njegova služba bila financirana od strane ljudi kojima je pomogao, u samom učenju vidimo da je Isus imao karakteristike Staro Zavjetnih proroka – kada je govorio, govorio je istinu Božju bez obzira da li se ona sviđala narodu ili ne. Njemu je bilo bitno šta Otac misli o njemu, a ne šta ljudi misle o njemu. Drugim riječima, Isus nije naplaćivao svoja čudesa koja je učinio, ali nije ni imao ništa protiv da pojedinac u svojoj slobodnoj volji odluči – nakon šta je bio izliječen, ili nakon šta je čuo Radosnu Vijest – da da prilog u Isusovu službu.

3.2. Još jedna bitna stvar je bila razlika između Isusa i ostalih samoprovanih učitelja, a to je ovo: Isus je znao da ima jako mali vremenski prozor kroz koji će djelovati među narodom, i zbog toga njegov glavni fokus je bio ići po gradovima, mjestima, selima, i proklamirati Radosnu Vijest.

4 (Ivan 12, 5-6)

3.3. Želim nešto istaknuti dragi moji, perspektiva igra jako važnu ulogu u životu pojedinca, znam to iz osobnog iskustva gdje sam skoro nekoliko puta otišao u svoju smrt. Tokom tog iskustva, moja perspektiva o vremenu se promijenila, sada više nemam vremena za ono nevažno i nebitno, moj fokus je na bitnom i važnom, a to je Bog. I tako živim iz dana u dan, znam da mi je danas možda posljednji.

3.4. Mnogi učitelji kroz povijest nisu imali tu perspektivu, nisu tako gledali na svoj život. I zašto bi? Njihov život je tekao tokom većine koji su živjeli i žive na Planeti koju zovemo dom. Drugim riječima, većina ljudi dočekaju svoju starost. I zbog te životne perspektive, učitelji su radili, proučavali i poučavali, vjerujući da još imaju puno vremena živeći takvim načinom života. I možda su u skladu s tom perspektivom odlučivali o temi; da li je u redu primati novac za svoju karijeru (učitelj Tore ili učitelj Biblije). Ali, kako sam i rekao iznad, Isusova perspektiva je bila drugačija, on nije imao puno vremena, i u skladu s tim je odlučivao šta je najbolje za njegovu službu. A najbolje je bilo da ne radi druge poslove, najbolje je bilo da vjeruje u suverenost svoga Boga Oca, a jedan od vidljivih dokaza da se Otac brinuo za njega je bio – da su žene imućnog statusa odlučile financirati njegovu službu.

3.5. Imam pitanje: Zašto su žene odlučile financirati njegovu službu? Čitamo da je Luka je istaknuo u 3. stihu da su žene ostale dvorile svojim dobrima. Zašto je Luka to istaknuo? Sigurno su to i muškarci činili. Ali da li je bio običaj da žene prate jednog rabia u njegovoj službi, da ga dvore svojim dobrima kako i sam tekst kaže? Ne znam. Ali po Evanđeljima se da zaključiti da je Isus za razliku od drugih rabia pokazivao veliko poštovanje prema ženama. Drugim riječima, Isus nije svojim ponašanjem davao na znanje da muškarci drže duhovnu superiornost nad ženama. On je vjerovao da su žene intelektualno i duhovno jednake muškarcima. I sigurno su žene koje su pratile Isusa spoznale da je to istina, on je pokazivao veliko poštovanje prema njima. I motivirane tom spoznajom, vjerojatno su se osjećale slobodne da mu pomognu na koji god način su mogle. Ne vidim drugi razlog zašto bi žene tako snažno podupirale Isusovu službu.

4. Ok, idemo dalje s tekstom, u (Luki 8, 4-10) imamo tekst gdje Isus govori o četiri sjemena, i onda nakon toga imamo tekst gdje ga njegovi najbliži učenici pitaju, zbunjeno vjerujem: „*Što znači ta usporedba*“? Prije nego pokušam opisati kako izgleda srce osobe u sva četiri sjemena, parkirati ću se u događaju koji se trenutno odvija između Isusa i njegovih učenika.

4.1. U (Luki 8, 9-10) Isus odgovara na upit od svojih učenika: „*Vama je dano upoznati tajne kraljevstva Božjeg, a drugima se iznose samo u usporedbama*“. Vama je dano....šta se događa ovdje, kako trebamo razumjeti izjavu od Isusa koju je dao svojim učenicima? Nije lako odgovoriti na to pitanje. Možemo lako doći do zaključka da je Isus odlučio sakriti istinu od drugih, da namjerno ne želi podijeliti Radosnu Vijest u što jasnijoj slici. I na neki način to je istina, ali motivi Isusa nisu; „*Meni vas je dosta, odlučio sam da ne idete u kraljevstvo Božje, i zbog toga, sada ću vam u usporedbama govoriti o Radosnoj Vijesti, ne želim da dođete k meni i da se spasite*“. Ako tako gledamo na Isusa, onda ga ne poznamo. Njegovi motivi su dobri, i pokušati ću kroz slijedeće tumačenje obrazložiti zašto to vjerujem.

4.2. U (Mateju 13, 14-15) imamo opširniji odgovor Isusa na upit koji je dobio od svojih učenika; „*Zašto im govoriš u usporedbama*“? Isus odgovara da se kroz narod koji je odbio čuti njegovo učenje ispunilo proročanstvo iz (Izaije 6); „*onaj koji oskudijeva, oduzet će mu se i ono što ima*“, „*otvrdnu srce ovog naroda*“, „*ušima svojim teško čuju*“, „*oči svoje zatvaraju da ih ne ozdravim*“.

To je ono šta nam piše u (Mateju), idemo sad u (Izaiju 6, 1-10), ovdje na početku imamo simbolični tekst, nakon opisa trona Jahvinog, njegove moći i svetosti, Jahve se obraća Izaiji, i daje mu zadatak da ode narodu govoriti istinu o Božjem planu koji će ih zadesiti ako se ne vrate svome Bogu; „slušajte dobro, ali nećete razumjeti“, „gledajte dobro, ali nećete spoznati“, „oglušiti mu uši, zaslijepiti oči da ne ozdrave“.

4.3. Na prvu, kada čitamo (Izaiju 6) bi možda pomislili; „*Pa Bog je taj koji je odlučio zaslijepiti im oči da ne vide istinu*“...ja bi sigurno. Ali, trebamo znati širu sliku prije nego dođemo do bilo kakvog zaključka svezi istina koje nosi Biblija. Naime prije samog Izaije, Jahve je kroz mnoge svoje poslanike govorio svome narodu istinu o blagoslovu šta ih čeka, a isto tako o prokletstvu koje ih čeka ako ga ne poslušaju. I u trenutku gdje Jahve Izaiji govori; „*Idi reci tom narodu*“, Jahve želi pokazati posljednji čin milosti prema ionako tvrdom i neposlušnom srcu naroda. Znači ne radi se o tome da će istinom Izaija sam po sebi otvrdnuti srce narodu, njihovo srce je već tvrdo prema istini jako dugo vremena, oni su sami izabrali da ne žele slijediti Jahvu, svoga Boga.

4.4. Isus znajući tu istinu, govori svojim učenicima, da se ono šta se događalo kroz cijelu povijest, događa i danas; „*Oni su narod tvrdog srca prema istini, i ja sam zbog toga odlučio govoriti im u usporedbama*“. Zašto baš sada u ovom trenutku Isus odlučuje to učiniti? Znamo po poglavljima koja su iza nas, da je Luka nekoliko puta napisao u svojim izvještajima: „Mnoštvo ga je pratilo, mnoštvo naroda ga je slušalo, mnoštvo je dolazilo k njemu, Isus je obilazio svaki pojedini grad i mjesto u namjeri da propovijeda o kraljevstvu Božjem“...i sigurno jedan od razloga zašto je to činio je da nam da na znanje da je u određenom trenutku svoje službe svako uho u Izraelu čulo njegovo učenje. Ok, sada kada to znamo, možemo zaključiti ovo, Isus je kroz taj proces uvidio da su mnogi ljudi prvi put dolazili iz...znatiželje, iz...želje da ih izliječi, ali drugi put kada su došli, kada su čuli istinu o kraljevstvu Božjem, i šta trebaju kao pojedinci učiniti da bi baštinili kraljevstvo Božje, počeli su pokazivati svoje prave boje, bili su isti kao narod s kojim se suočavao Izaija u svoje vrijeme, bili su narod tvrdog srca. Isus znajući to, odlučuje učiniti čin milosti, počinje narodu govoriti u usporedbama, on ne želi da se njihovo srce koje već ionako tvrdo prema istini još više stvrdne, on ne želi da njihovu kaznu - koja će doći sa Danom Jahvinim⁵ - bude veća nego šta već je. Drugim riječima, Isus želi minimalizirati posljedice ionako velike osude koja čeka one koje ne žele čuti istinu Božju. I kako on to čini? Govori im u usporedbama, i nakon šta je netko čuo usporedbu, postoje dvije moguće reakcije: pod 1) „*Šta ovaj govori, on je lud, ne razumijem ga ništa, ma...idem odavde*“. I pod 2) „*Zašto Isus govori u usporedbama, zanima me jako šta je mislio pod tom usporedbom, idem ga upitati*“! I druga reakcija se dogodila kod njegovih učenika primjetimo, oni su ga pitali.⁶

4.5. I nakon toga, Isus im odgovara; „*Vama je dano upoznati tajne kraljevstva Božjeg*“. Ok, idemo polako, Isus po njihovoj reakciji zna da im je dano da spoznaju istinu, on zna da ih je Bog Otac blagoslovio željom da žele znati. A kako zna? Zato jer su mu prišli u slobodnoj volji i upitali ga: „*Šta znači ta usporedba*“? S tim rečeno, nitko ne može odlučiti za nas, da li ćemo htjeti znati istinu. Isus može sada doći na zemlju, možemo dobiti čistu i neiskvarenu istinu Evanđelja od samog Isusa – i opet nećemo biti spašeni. Ne spašava nas jasna slika o Evanđelju, ne spašava nas neiskvareno učenje našeg učitelja Isusa Krista, mi ne možemo temeljiti svoje spasenje na vjerovanju: „*Ja sam čuo neiskvareno Evanđelje moga Gospodina, ja sam sada spašen*“. Ne, to nije istina dragi moji! Vidimo po tekstu da su ga mnogi čuli, pa su ipak otišli u svoju propast...jedino tko može vas ili mene spasiti, smo mi sami.

⁵ (Malahija 3, 1-5)

⁶ (Luka 8, 9)

Ako mi u svojoj slobodnoj volji ne odlučimo se osobno obvezati da želimo istinu bez obzira na sve – baš kao što su i učenici Isusovi činili koji se nalaze u tekstu – onda nismo njegovi, onda smo tvrda srca.

5. Za kraj, kako primijeniti ideju Isusovu o činu milosti na naš život? Prvo, mi nismo Isus, pod tim mislim, nas Bog Otac ne traži da idemo po svoj zemlji u namjeri da proklamiramo njegovu istinu, nas Bog Otac nije opremio čudesima, nama se Bog Otac nije direktno obratio da moramo učiniti to i to. Ali, itekako smo dužni živjeti i govoriti tamo gdje jesmo o Isusovim Zapovijedima. Primjer, možda neki od nas tokom svog nanovorođenja smo imali priliku podijeliti sa svojim najbližima istinu o Evanđelju, možda smo to strastveno, hrabro i odvažno učinili baš kao i naš Gospodin, i tokom tog procesa smo uvidjeli da su neki pokazali interes za ono šta smo rekli, a s druge strane da je većina odbila istinu koju smo htjeli podijeliti s njima. I kako su to naši bližnji, primjetili smo da su kroz vrijeme – dok smo mi bili uporni u govorenju istine – oni postajali sve više nezainteresirani za istinu o kojoj smo im govorili. Ali to su naši bližnji, mi nemožemo pobjeći od njih, mi živimo skupa u istoj zajednici.

5.1. Kroz osobni primjer mogu reći ovo, i ja sam kao Isus odlučio da s mojim narodom (bližnjima) komuniciram u usporedbama. Kako to otprilike izgleda? Više im ne govorim Biblijsku istinu na direktan i jasan način, radije koristim životne primjere da bi dao svoje mišljenje kako bi nešto trebalo gledati i razumjeti, a mnogo puta, ne govorim ništa, jer znam po prijašnjim događajima da nema smisla. Ali, iako ne govorim, moj način življenja, moji plodovi, njima su na svjedočanstvo da je duh Kristov u meni. Baš kao i Isus, nakon govorenja u usporedbama, čekam da me netko upita; „Zašto si takav Danijel, drugačiji si, šta se dogodilo s tobom“?